

[Tesdorpf.]

jeg sige, at jeg tror, at vi med en normal Høst i Danmark i Aar, som vi jo dog har Haab om, vil faa mere Korn til Raadighed, end Husdyrene æder, saa vi skal altsaa højest sandsynligt til at eksportere Korn, og hvad Prisen bliver paa Korn, er et meget usikkert Moment i Dag. Prisen for nyt Korn, hvis man skal sælge i Dag, er vel 45 Kr.

Denne Lov har den Fordel, at dens Titel jo siger tydeligt, hvad den gaar ud paa, at det er et Statstilskud til Forbrugerne, det drejer sig om, men den vedrører baade Forbrugerne og Producenterne. Vi er skuffede over, at Regeringen ikke allerede nu ved denne Lovs Udløben tager fat om Brændnælden. Vi holder ikke af Tilskudspolitik, men finder, at Bekæmpelsen af Inflationen maa være den økonomiske Opgave Nr. 1 i Dag. Vi kunde have følt os fristet til at stille Forslag om andre Fremgangsmaader end den, man følger ved denne Lovs Forlængelse, og vi synes, at selv om Tiden er alt for knap, vilde en kort Udvalgsbehandling være oplysende bl. a. med Hensyn til Dækningen, og naar vi trods Usikkerheden herom vil tiltræde Lovforslaget, er det alene under Hensyn til, at vi ikke vil formindske Regeringens saglige Muligheder for at føre en samlet økonomisk Politik med Sigte paa alle vore Vanskeligheder. Jeg vil gøre Regeringen opmærksom paa, at det haster, og jeg vil gøre opmærksom paa, at vi som mindste Maal maa forlange 14 Dage, inden denne Lov næste Gang udløber, til at tage Problemet op. Det burde i Virkeligheden staa i Betænkningen.

Jeg maa altsaa gøre opmærksom paa, at mit Parti forbeholder sig Ret til inden for de 2 Maaneder, denne Lov nu vil komme til at løbe, hvis den forlænges, at komme med selvstændige Forslag, der angaar Problemet Produktion — Inflation i Forbindelse med Priserne paa Hjemmemarkedet. Men hvad vi vil gøre i denne Forbindelse, og om vi vil gøre det, afhænger først og fremmest af, hvad Regeringen gør, og om den gør det, inden det er for sent. Indtil da giver vi Regeringen den Støtte, at jeg herved paa mit Partis Vegne tilsiger vor Medvirken til dette Lovforslags Gennemførelse.

Aage Fogh: Da det kun drejer sig om en Forlængelse af Loven for 2 Maaneder, og da vi kan erkende, at Forholdene gør det naturligt, at Regeringen ikke allerede nu har kunnet stille endeligt Forslag, skal vi være villige til at gennemføre dette Lovforslag saa hurtigt som muligt.

Jeg vil dog gerne gøre opmærksom paa,

at vi allerede i Fjor under første Behandling af den gældende Lov udtalte nogen Betænkelighed ved de betydelige Summer, der i Kraft af Loven her presses gennem Statskassen og derved er med til at hæve Statens Budget og Skatternes Beløb. Det gælder ikke mindst for Smørrets Vedkommende, hvor jo Margarinen er en efter min Mening ikke tilfredsstillende, men dog brugelig Erstatning. Jeg finder det noget betænkeligt, at man paa dette Omraade fortsætter med at lade Staten betale Forskelsprisen, men ved denne Lejlighed skal jeg ikke optage nogen principiel Debat derom, men udsætte den de 2 Maaneder, indtil den endelige Lov foreligger.

Aksel Larsen: Maa jeg have Lov til at sige med en Omskrivning af Strindberg, at det er Synd for Forholdene. Disse arme stakkels Forhold maa efterhaanden holde til en hel Del, og naar der kommer et Lovforslag som dette, hedder det fra alle Sider, at med Henblik paa og paa Grund af Forholdene er vi nødt til at gøre det og det. Jeg synes, det er Synd for disse ubestemmelige og ubestemte „Forhold“, at der ustandselig henvises til dem, og jeg synes ikke, det bliver bedre med det Forsøg paa Konkretisering, som den højtærede Minister har givet i sin Fremsættelsestale og i Bemærkningerne til Lovforslaget. Der siger man, at det er, fordi der nu hersker Usikkerhed om Afsætningen af Landbrugets Eksport, og fordi ikke alle Handelsaftaler er i Orden og ikke alle løber lige længe, og derfor kan man ikke overskue Forholdene, og saa er man nødt til at forelægge Forslag om en foreløbig Forlængelse. Mon det ikke kommer til at ligge saaledes, at vi altid vil befinde os i en Situation, hvor en eller anden Handelsaftale er udløbet eller i Færd med at udløbe, eller der forhandles om den, og vil man ikke med denne Motivering kunne sige til evig Tid: vi er nødt til at forlænge denne Lov ad libitum, i al Evighed, fordi vi ikke har nogen evig Ordning for vor Afsætning af Landbrugsprodukter til alle de Lande, hvor saadanne afsættes til? Jeg synes ikke, Begrundelsen er god.

Jeg har søgt i Bemærkningerne og i den højtærede Ministers Tale efter en Begrundelse, som jeg vilde have kunnet forstaa bedre, og en Begrundelse, man i hvert Fald ikke kan undlade at tænke sig til, nemlig denne, at da Loven sidst blev forlænget, skete det ogsaa med Henvisning til Forholdene og alt det der. Men den blev vel at mærke forlænget til Begyndelsen af Marts Maaned, og den 1. Marts var Skæringsdagen for de nye Ar-